

ÍTRÓTTUR

SIGURIN HJÁ KLAKSVÍKINGI í Hvalvík var tann triði á rað í kappingini millum 10-mannaferini á Sundalagsstevnu. Tvey tey undanfarnu árinu vunnu klaksvíkingar í Hósvík og Kollafirði. Tá ið tað í 2010 varð kappast í Hvalvík, vann Vestmenningu

Á NORÐOYASTEYNU VANN SUÐUROYINGUR í tíðini 7.02.20. Tíðin hjá Klaksvíkingi var 7.05.12. Tá varð róð á 1500 metrum. Í Hvalvík var vinnaratíðin 9.25.19, og næstbesta tíðin var 9.27.24. Tað var altso minni munur millum teir báðar fremstu í Hvalvík, enn tað var í Klaksvík. Hesa ferð varð kappast á 2000 metrum.

Myndir: Álvur Haraldsen

tríati árunum, og sum halda seg vera ov gamlar at halda fram við at rógva, at tað við miðvísari venjing, rætta hugburðinum og við besta sosiala felagsskapinum røkkur væl longri hjá orduliga tilkomnum monnum, enn nakar higartil hevur ímyndað sær, at tað skal gera.

Tú heldur ikki, at tit eru favorittar á Fjarðastevnuni, sum leygardagin verður á Skála?

– Vit hava sjálvandi góðan móguleika at vinna. Men eg haldi ikki, at tað ber til at rokna okkum sum meiri upplagdar vinnarakandi-datar enn Suðuroyingin og eisini Havnarbátin. Hesa ferð kiksaði tað við endaspurtinum hjá Havnarbátinum. Tað verður betri næstu ferð, og so verður beinanvegin talan um aðra kapping.

Hvussu tá?

– Eg skilti á teimum umborð á Havnarbátinum, at teir bara tóku fimm bekkstøk, áðrenn skotið brast. Teir mundu ætla sær eini tredivu tøk. Hetta mundi komast av, at vísningurin hjá bátinum, sum fylgdi róðrinum var ikki

nóg góður. Hann stímaði ov frammarlaga. Tað sást á upp-tøkunum, og tí var tað ikki fyrrenn á sjálvum málinum, at rætti vísningurin í kappingini sást.

Nýtt mál

Jan Herman Hansen er formaður í Róðrarsambandinum. Hann sigur, at málið í Hvalvík var øðrvísi hesa ferð, enn tað var síðst, tá ið tað varð kappast í Hvalvík. Tað kemst av útbyggingum og broytingum á havnarlagnum. Gamli pirurin er burtur, og ein nýggjur pirur er gjørdur.

– Tað er rætt, at tað ikki altíð var samsvar millum veruleikan og tað, sum sást í upptøkunum og tí, sum varð varpað út. Men hetta hevur ikki nakað við Róðrarsambandið at gera. Dómarin er umborð á bátinum, sum siglir aftaná bátunum. Oftast er hann aftanfyrir bátin í miðjuni. Vit fegnast um upptøkurnar og útvarp- ingina, men annars hava vit einki at gera við bátin við upptøkutólunum. Tað er upp til manningarnar og feløgini at seta seg inn í, hvussu

róðrarteyninur sær út, og eg rokni bara við, at tað verður ítað av á landi fyrri at vita, hvussu tað skal farast fram, sigur Jan Herman Hansen, formaður í Róðrarsambandi Føroya.

Stórir fagnaður

Hóast tað ikki gekk soleiðis á Norðoyastevnu, sum tað gjørdi tey bæði undanfarnu árinu, so vóru tað viðhaldsfólk hjá Klaksvíkingi í Hvalvík. Tað sást, tá ið báturin aftur kom á dráttin, og hann var lyftur og lættur upp.

Genturnar umborð á Fípuni Føgru vunnu barnaróðurin, og dreingirnir á Fípuni Føgru vóru nummar tvey.

– At tey ungu standa seg væl er hugaligt hjá okkum eldru í felagnum, og so kennist tað serliga gott, tí ein rúgva av fólki, sum ikki plagar at siggjast í neystinum, eisini møtir upp. Talan er um foreldur og ommur og abbar og onnur, ið varða av ungu rógvarunum. Tað er sera hugaligt, heldur Magnus Norðberg.